

Ξεκινώντας το σχολείο για παιδιά με αναπηρία: χρήσιμα πράγματα που πρέπει να γνωρίζετε

Πίνακας περιεχομένων

Σχετικά με αυτό το εγχειρίδιο	3
Επιλογή σχολείου	4
Πώς βρίσκουμε ένα υποστηρικτικό δημοτικό σχολείο για τα παιδιά μας με αναπηρία;	4
Τι μπορούμε να ρωτήσουμε ένα σχολείο για να μας βοηθήσει να αποφασίσουμε;	5
Ποια είναι τα σημάδια που δείχνουν την πιθανότητα ότι το σχολείο δεν ταιριάζει;	6
"Σχολική ένταξη" - τι σημαίνει αυτό;	7
Πώς φαίνεται η "πλήρης σχολική δέσμευση" στην ένταξη;	7
Τι σημαίνει "πραγματική" ένταξη;	8
Τι είναι μια "εύλογη" και "δικαιολογημένη" προσαρμογή;	8
Τι είδους προσαρμογές θα μπορούσαμε να περιμένουμε από τα σχολεία μας;	9
Πράγματα που πρέπει να κάνετε πριν από την έναρξη του σχολείου	10
Η λίστα ελέγχου των 6 Ps μπορεί να βοηθήσει στην ομαλή έναρξη του σχολείου	10
Τι γίνεται αν το παιδί μου πέσει θύμα εκφοβισμού (bullying);	11
Τι είναι η "διακριτική μεταχείριση εις βάρος ατόμων με αναπηρία ή αναπηροφοβία" (ableism);	11
Ποιες είναι οι συνήθεις μορφές "εκφοβισμού" στο σχολείο;	11
Ποιες είναι οι πιο ανεπαίσθητες μορφές "εκφοβισμού";	12
Τι μπορούμε να κάνουμε αν το παιδί μας πέσει θύμα εκφοβισμού;	13
Τι πρέπει να κάνουμε όταν τα παιδιά μας εκφοβίζονται;	13
Γνωρίστε τα δικαιώματά σας	14
Ποια βοήθεια είναι διαθέσιμη;	15
Υποστήριξη από συνηγόρους	15
Νομική υποστήριξη	16
Προσωπική φροντίδα και υποστήριξη	16

Σχετικά με αυτό το εγχειρίδιο

Το παρόν εγχειρίδιο συν-σχεδιάστηκε από τον οργανισμό Children and Young People with Disability Australia [Παιδιά και Νέοι με Αναπηρία στην Αυστραλία] (CYDA), σε συνεργασία με οικογένειες που φροντίζουν παιδί με αναπηρία.

Το εγχειρίδιο παρέχει πρακτικούς τρόπους για να στηρίξει και να ενδυναμώσει εμάς και τα παιδιά μας κατά τη μετάβαση στο δημοτικό σχολείο. Θα συζητήσουμε ευαίσθητα θέματα, συμπεριλαμβανομένων θεμάτων όπως η αναπηροφοβία (ableism) και ο εκφοβισμός.

Σκοπός του είναι να αποτελέσει έναν εύχρηστο οδηγό αναφοράς πριν τα παιδιά μας εγγραφούν σε ένα σχολείο, καθώς και να παρέχει πληροφορίες για τυχόν απορίες που μπορεί να προκύψουν κατά τα πρώτα χρόνια της σχολικής φοίτησης των παιδιών μας.

Ελπίζουμε ότι αυτό το φυλλάδιο θα είναι χρήσιμος σύντροφος για όλη τη διάρκεια της εκπαιδευτικής πορείας των παιδιών μας.

Είναι επίσης διαθέσιμο σε ψηφιακή μορφή και σε Εύκολη Ανάγνωση στον ιστότοπο cyda.org.au.

Η οργάνωση Children and Young People with Disability (Παιδιά και Νέοι με Αναπηρία) είναι ο εθνικός κορυφαίος οργανισμός για τα παιδιά και τους νέους με αναπηρία ηλικίας 0-25 ετών. Το όραμά μας είναι ότι όλα τα παιδιά και οι νέοι με αναπηρία σε ολόκληρη την Αυστραλία μπορούν να ασκούν πλήρως τα δικαιώματά τους, να υλοποιούν τις προσδοκίες τους και να ευημερούν σε όλες τις κοινότητες.

Επιλογή σχολείου

Η έναρξη του δημοτικού σχολείου είναι μια συναρπαστική περίοδος για τις οικογένειες. Αλλά για τα παιδιά με αναπηρία μπορεί επίσης να είναι μια περίοδος αβεβαιότητας.

Ενώ γνωρίζουμε ότι τα παιδιά μας, βάσει του νόμου, έχουν δικαίωμα στην εκπαίδευση, δεν θα έχουν όλα τα σχολεία την κατανόηση ή τους πόρους για να υποστηρίξουν τις ειδικές ανάγκες των παιδιών μας.

Η πρωτοβάθμια εκπαίδευση είναι μια μακρά πορεία, γι' αυτό είναι σημαντικό να βρούμε ένα σχολείο με το οποίο μπορούμε να διατηρήσουμε μια ισχυρή συνεργασία - για να οικοδομήσουμε έναν θετικό χώρο ασφάλειας και συμμετοχής για τα παιδιά μας, όπου μπορούν να αναπτύξουν τα δυνατά τους σημεία και να ευδοκιμήσουν.

Πώς μπορούμε να βρούμε ένα υποστηρικτικό σχολείο για τα παιδιά μας με αναπηρία;

Δεν μπορούμε πάντα να προβλέψουμε πώς θα είναι ένα σχολείο. Ωστόσο, κάνοντας κάποια απλή προετοιμασία μπορεί να μας βοηθήσει να βρούμε ένα σχολείο που είναι πιθανό να ταιριάζει καλά στα παιδιά μας με αναπηρία.

Αν και μπορεί να βοηθήσει το να ρωτήσετε απευθείας το σχολείο για τη στάση του απέναντι στην αναπηρία και την ένταξη - τις σκέψεις, τα συναισθήματα και τις πεποιθήσεις του - μερικές φορές αυτά που λέει ένα σχολείο και αυτά που κάνει μπορεί να διαφέρουν.

Ένα καλό σημείο εκκίνησης πριν τα παιδιά μας εγγραφούν στο σχολείο είναι να μάθουμε για τις εμπειρίες άλλων οικογενειών.

Μπορεί να θέλουμε:

- να μιλήσουμε με παρόχους θεραπείας και υπηρεσίες πρώιμης παιδικής ηλικίας που έχουν τακτική έκθεση σε σχόλια σχετικά με τα τοπικά σχολεία
- να αναρτήσουμε ερωτήσεις σχετικά με ένα σχολείο σε τοπικές σελίδες κοινωνικής δικτύωσης για να ακούσουμε τις εμπειρίες άλλων οικογενειών
- να διαβάσουμε για δραστηριότητες και πρωτοβουλίες για την υποστήριξη και τον εορτασμό της διαφορετικότητας στον ιστότοπο ενός σχολείου ή στα περιοδικά του
- να δικτυωθούμε με φίλους, συγγενείς ή άλλους ανθρώπους που γνωρίζουν τα τοπικά σχολεία
- να λάβουμε συμβουλές από τη θεραπευτική ομάδα του παιδιού σας ή τους γιατρούς σχετικά με το τι πρέπει να αναζητήσουμε για να ταιριάζει στο παιδί σας.

Τι μπορούμε να ρωτήσουμε ένα σχολείο για να μας βοηθήσει να αποφασίσουμε;

Μετά την ολοκλήρωση της "προετοιμασίας" μας, εάν θεωρούμε ότι το σχολείο μπορεί να είναι μια καλή επιλογή, μπορούμε να ζητήσουμε να συναντηθούμε με τον διευθυντή του σχολείου ή τον υπεύθυνο υποστήριξης ατόμων με αναπηρία για να κάνουμε μια λεπτομερή συζήτηση.

Υπάρχουν σημαντικές ενδείξεις που μπορεί να μας διαφύγουν αν γίνει η συνεδρία μέσω βιντεοκλήσης (στον υπολογιστή), οπότε μπορεί να είναι χρήσιμο να ζητήσουμε μια συνάντηση πρόσωπο με πρόσωπο. Αυτή είναι μια πολύ καλή ευκαιρία να αποκτήσουμε μια πρώτη εντύπωση για το σχολικό περιβάλλον.

Στη συνάντηση, βοηθάει να ακολουθήσετε μια προσέγγιση βασισμένη στα δυνατά σημεία - παρουσιάζοντας πρώτα τα ενδιαφέροντα και τα δυνατά σημεία του παιδιού σας. Στη συνέχεια, μπορείτε να δώσετε λεπτομέρειες σχετικά με τη διάγνωση, τις συγκεκριμένες ανάγκες και τα προβλήματα.

Μπορεί να θέσουμε ερωτήσεις όπως:

- Πόσα παιδιά με αναπηρία φοιτούν στο σχολείο;
- Πώς μοιάζει η ένταξη στο σχολείο;
- Πώς το σχολείο οργανώνει και συμφωνεί σε εύλογες προσαρμογές;
- Είναι σε θέση να υποστηρίξει τις συγκεκριμένες ανάγκες του παιδιού μας;
- Πώς αποθαρρύνεται και αντιμετωπίζεται ο εκφοβισμός;
- Πώς το σχολείο ενθαρρύνει ενεργά το προσωπικό και τα παιδιά να είναι χωρίς αποκλεισμούς;
- Μπορεί το παιδί μας να έχει πρόσβαση σε σχέδιο προσαρμοσμένο στις συγκεκριμένες μαθησιακές του ανάγκες;
- Μπορεί το παιδί μας να λάβει πρόσθετη μαθησιακή υποστήριξη στην τάξη;
- Υποστηρίζονται οι προσωπικοί θεραπευτές στο σχολείο ή το σχολείο διορίζει δικούς του;

Σχολείο

Ποια είναι τα σημάδια που δείχνουν ότι το σχολείο ταιριάζει καλά;

Μετά από μια συνάντηση με το σχολείο, μπορεί να μην είναι ξεκάθαρο αν αποτελεί μια καλή επιλογή ή όχι. Ως εκ τούτου, μπορεί να είναι χρήσιμο να αφιερώσετε λίγο χρόνο για να σκεφτείτε πώς αισθάνεστε μετά την πρώτη συνάντηση. Μπορείτε να σκεφτείτε πράγματα όπως:

- Φάνηκε το σχολείο ζεστό, φιλικό και φιλόξενο;
- Φάνηκε το σχολείο ανοιχτό και συνεργάσιμο;
- Πιστεύετε ότι το παιδί σας θα αισθάνεται άνετα εδώ;
- Οι αξίες και οι πεποιθήσεις του ευθυγραμμίζονται με τις δικές σας;
- Προσέφερε το σχολείο ελεύθερα την υποστήριξή του;
- Φάνηκε το σχολείο να κατανοεί τα προβλήματα του παιδιού σας;

Αν δεν αισθανθείτε ότι το σχολείο σας είδε, σας άκουσε ή ότι νιώσατε άνετα κατά τη συνεδρία, εμπιστευτείτε τα συναισθήματά σας. Δεν χρειάζεται να αισθάνεστε βιαστικοί με την επιλογή της εγγραφής σας. Η εκπαιδευτική πορεία είναι μακρά, γι' αυτό είναι καλύτερο να αφιερώσετε χρόνο για να πάρετε την τελική σας απόφαση.

"Σχολική ένταξη" - τι σημαίνει αυτό;

Ένα σχολείο χωρίς αποκλεισμούς προάγει το αίσθημα του ανήκειν, την ασφάλεια και την αποδοχή.

Ένα πραγματικά ενταξιακό σχολείο δεν επιδεικνύει τη συμπερίληψη μόνο στις πολιτικές, τις διαδικασίες και τις προωθήσεις του, αλλά την αντικατοπτρίζει σε ό,τι κάνει - μέσω μιας δέσμευσης από όλο το σχολείο, στην οποία συμμετέχουν μαθητές, φροντιστές, εκπαιδευτικοί και βοηθητικό προσωπικό.

Πώς φαίνεται η "πλήρης σχολική δέσμευση" στην ένταξη;

Η ένταξη μπορεί να βιώνεται διαφορετικά από τον καθένα. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει:

Για τις οικογένειες:

- να νιώθουν ότι τους ακούνε όταν εγείρουν ανησυχίες ή μοιράζονται ιδέες
- να συμμετέχουν ενεργά στις συνεδριάσεις και στη λήψη αποφάσεων.

Για το προσωπικό (συμπεριλαμβανομένων των εκπαιδευτικών, του βοηθητικού προσωπικού και των διευθυντών):

- το προσωπικό είναι ευέλικτο στην προσέγγισή του
- το προσωπικό συνεργάζεται με τις οικογένειες για να εντοπίσει τους πόρους και τις προσαρμογές που επιτρέπουν στο παιδί να συμμετέχει
- το προσωπικό υιοθετεί θετική γλώσσα και γιορτάζει τη διαφορετικότητα.

Για μαθητές χωρίς αναπηρία:

- υποστήριξη των μαθητών ώστε να μάθουν για την αναπηρία και τη διαφορετικότητα
- οι μαθητές ενθαρρύνονται να γιορτάζουν τη διαφορετικότητα και να αμφισβητούν τις αρνητικές συμπεριφορές.

Για μαθητές με αναπηρία:

- οι μαθητές με αναπηρία υποστηρίζονται ώστε να συμμετέχουν ουσιαστικά σε όλες τις πτυχές της σχολικής ζωής
- συμμετοχή των μαθητών με αναπηρία σε όλες τις πτυχές μάθησης, στις εξωσχολικές δραστηριότητες, στις κοινωνικές εκδηλώσεις και στην κοινότητα
- οι μαθητές με αναπηρία αισθάνονται την αυτοπεποίθηση ότι μπορούν να είναι ο εαυτός τους και ένα πολύτιμο μέλος της σχολικής κοινότητας.

Τι σημαίνει "πραγματική" ένταξη;

Η ένταξη δεν πρέπει να είναι απλώς κάτι για το οποίο το σχολείο μιλάει με αόριστους όρους. Αντίθετα, η πραγματική ένταξη θα πρέπει να είναι δράσεις που αναλαμβάνει το σχολείο για να διασφαλίζει ότι τα παιδιά μας μπορούν να συμμετέχουν πλήρως και ουσιαστικά στη σχολική ζωή, όπως όλα τα άλλα παιδιά.

Τι είναι μια "εύλογη" και "δικαιολογημένη" προσαρμογή;

Όταν κάτι αλλάζει ώστε τα παιδιά μας να μπορούν να συμμετέχουν, αυτό ονομάζεται "προσαρμογή" ή "διευκόλυνση".

Τα σχολεία πρέπει να κάνουν αυτές τις "εύλογες προσαρμογές" στις πολιτικές, τις πρακτικές και τα μαθησιακά τους περιβάλλοντα για να διασφαλίζουν ότι οι μαθητές με αναπηρία έχουν πρόσβαση στην εκπαίδευση στην ίδια βάση με τους συνομηλίκους τους. Οι προσαρμογές αυτές πρέπει να είναι εύλογες και δικαιολογημένες. Μπορεί να είναι κάτι που το σχολείο κάνει συνήθως για τους μαθητές με αναπηρία, ή μπορεί να είναι κάτι που ξεκινάμε εμείς.

Τι εννοούμε με τον όρο "εύλογες";

Μια προσαρμογή θεωρείται γενικά εύλογη:

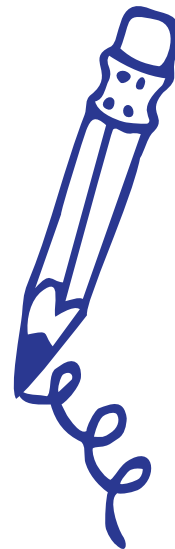
- αν αίρει ένα εμπόδιο ώστε τα παιδιά μας να μπορούν να συμμετέχουν
- αν είναι πρακτικά εφαρμόσιμη
- αν δεν προκαλεί αδικαιολόγητες δυσκολίες (π.χ. δεν είναι υπερβολικά δαπανηρή ή ενοχλητική).

Τι εννοούμε με τον όρο "αδικαιολόγητη δυσκολία";

Σύμφωνα με τον *Νόμο περί Διακρίσεων λόγω Αναπηρίας του 1992*, τα σχολεία πρέπει να παρέχουν εύλογες προσαρμογές, εκτός εάν αυτό θα προκαλούσε αδικαιολόγητη δυσκολία. Πρόκειται για ένα νομικό τεστ που εξετάζει παράγοντες όπως το κόστος, τους διαθέσιμους πόρους και τον αντίκτυπο στο σχολείο.

Μια προσαρμογή μπορεί να μην είναι εύλογη:

- αν έχει πολύ υψηλό κόστος που το σχολείο δεν μπορεί να καλύψει εύλογα
- αν θα προκαλούσε σοβαρή και συνεχή αναστάτωση στο σχολείο.

Τι είδους προσαρμογές θα μπορούσαμε να περιμένουμε από τα σχολεία μας;

Υπάρχουν όλων των ειδών τα πράγματα που μπορεί να κάνει ένα σχολείο για να διασφαλίσει ότι τα παιδιά μας μπορούν να κάνουν το καλύτερο δυνατό και να έχουν ισότητα στη σχολική τους ζωή.

Πρακτικά παραδείγματα προσαρμογών μπορεί να περιλαμβάνουν τα εξής:

- Πρόσθετη υποστήριξη (π.χ. πρόσθετη μαθησιακή υποστήριξη στην τάξη, σχολικοί θεραπευτές στο σχολείο ή δυνατότητα επίσκεψης θεραπευτών).
- Τροποποίηση των ρουτινών της τάξης και του σχολείου, προσαρμογή των ωρών έναρξης και λήξης, διευκόλυνση των αισθητηριακών αναγκών, όπως διαλείμματα κίνησης, παροχή αισθητηριακών παιχνιδιών ή ακουστικών, παροχή άδειας σε έναν μαθητή να κάθεται σε καρέκλα την ώρα που άλλοι μαθητές κάθονται στο χαλί.
- Τροποποίηση του φυσικού περιβάλλοντος (π.χ. καθιστώντας μια τάξη προσβάσιμη με ράμπα, αναδιατάσσοντας τα έπιπλα, δημιουργώντας αρκετούς χώρους διαλείμματος, επιλέγοντας χώρους εκδηλώσεων ή εκδρομές με γνώμονα τη φυσική πρόσβαση ή την αισθητηριακή εμπειρία).
- Προσαρμογή της διδασκαλίας (π.χ. εξατομικευμένο σχέδιο μάθησης με προσαρμοσμένο πρόγραμμα σπουδών και στόχους, χρήση οπτικών βοηθημάτων και εναλλακτικών μορφών για το μαθησιακό υλικό, προσαρμογή των μεθόδων εξέτασης, δημιουργία ομάδων μεικτών ικανοτήτων).
- Παροχή βοηθητικών συσκευών (π.χ. παροχή συσκευών που βοηθούν τους μαθητές να επικοινωνούν, να μαθαίνουν ή να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες).
- Διευκόλυνση της κοινωνικής και μαθησιακής ένταξης (π.χ. δημιουργία υποστηριζόμενων και δομημένων ευκαιριών για τους μαθητές που αναζητούν κοινωνική σύνδεση, όπως λέσχες κατά τη διάρκεια του μεσημεριανού γεύματος, παθητικούς και φιλικούς αισθητηριακούς χώρους, συντονισμός φίλων μελέτης ή παιχνιδιού).

Σκεφτείτε τι θα κάνει τη σχολική εμπειρία του παιδιού σας επιτυχημένη και συζητήστε το με το σχολείο, ώστε να μπορέσετε να συνεργαστείτε για να βρείτε τι είναι εύλογο.

Πράγματα που πρέπει να κάνετε πριν από την έναρξη του σχολείου

Πριν από την έναρξη του σχολείου, μπορεί να βοηθήσει ιδιαίτερα να προετοιμάσουμε τα παιδιά μας και κατόπιν το σχολείο μας σχετικά με τις προσδοκίες όταν ξεκινήσει το σχολείο.

Όταν όλοι γνωρίζουν τι να περιμένουν και υπάρχουν οι σωστές μορφές υποστήριξης, τότε τα πράγματα είναι πιο πιθανό να ξεκινήσουν θετικά και να παραμείνουν στη σωστή πορεία.

Ο κατάλογος ελέγχου των "6 Ps" μπορεί να βοηθήσει στην ομαλή έναρξη του σχολείου

- 1 Προετοιμασία (Prepare)** - Ρωτήστε αν το παιδί σας μπορεί να γνωρίσει τον δάσκαλό του και να δει το σχολείο πριν από την έναρξη του σχολείου. Μπορεί να σας βοηθήσει να ζητήσετε τα προφίλ των εκπαιδευτικών ή κοινωνικές ιστορίες.
- 2 Προφίλ (Profile)** - Συνοψίστε (σε μια σελίδα) τα ενδιαφέροντα, τα δυνατά σημεία, τα προβλήματα, τα ερεθίσματα, τις προσαρμογές, τις προτιμώμενες μεθόδους μάθησης και τις ανταμοιβές του παιδιού σας.
- 3 Σχέδιο (Plan)** - Ζητήστε ένα ατομικό σχέδιο μάθησης για το παιδί σας. Αυτό το σχέδιο μπορεί να διασφαλίσει ότι όλοι κατανοούν πώς μαθαίνει το παιδί σας και πώς το διδακτικό προσωπικό μπορεί να υποστηρίξει καλύτερα το παιδί σας.
- 4 Διαδικασία (Process)** - Βεβαιωθείτε ότι το σχολείο είναι ενήμερο για τυχόν αιτήματα προσαρμογής για το παιδί σας. Για παράδειγμα, χρειάζεστε ράμπες ή βοηθητική τεχνολογία;
- 5 Επαγγελματίες (Professionals)** - Παρέχετε έναν κατάλογο των βασικών θεραπειών για το παιδί σας ή μοιραστείτε επικαιροποιημένες εκθέσεις για να βοηθήσετε τον εκπαιδευτικό να το γνωρίσει.
- 6 Άνθρωποι (People)** - Μάθετε ποιες κοινωνικές μορφές υποστήριξης στο σχολείο είναι διαθέσιμες. Υπάρχουν λέσχες κατά τη διάρκεια του γεύματος ή ένα σύστημα φίλων που θα μπορούσαν να υποστηρίξουν το παιδί σας να αισθάνεται άνετα;

Τι γίνεται αν το παιδί μου πέσει θύμα εκφοβισμού (bullying);

Όταν τα παιδιά μας ξεκινούν το σχολείο, μπορεί να ανησυχούμε για πολλά διαφορετικά πράγματα. Ανησυχούμε για την ασφάλεια, την αποδοχή και την ένταξή τους. Μπορεί επίσης να ανησυχούμε για τον εκφοβισμό από άλλους μαθητές ή από την ευρύτερη σχολική κοινότητα.

Τι είναι η "διακριτική μεταχείριση εις βάρος ατόμων με αναπηρία ή αναπηροφοβία" (ableism);

"Μερικές φορές με αυτά τα πράγματα, δεν μπορεί κανείς να τα δει, παρά μόνο να τα νιώσει".

- Γονέας παιδιού με αναπηρία.

Η διακριτική μεταχείριση εις βάρος ατόμων με αναπηρία ή αναπηροφοβία (ableism) είναι αρνητικές συμπεριφορές και στάσεις απέναντι σε κάποιον με σωματική, ψυχολογική ή νοητική αναπηρία, οι οποίες πηγάζουν από το γεγονός ότι το άτομο με αναπηρία θεωρείται λιγότερο ικανό σε σύγκριση με τους συνομηλίκους του που δεν έχουν αναπηρία.

Αυτές οι στάσεις και συμπεριφορές αποδυναμώνουν και θέτουν σε μειονεκτική θέση τα άτομα με αναπηρία και μπορεί να αφήσουν τόσο σωματικά όσο και συναισθηματικά σημάδια.

Ποιες είναι οι συνήθεις μορφές "εκφοβισμού" στο σχολείο;

Στο σχολείο, ο εκφοβισμός μπορεί να λάβει τη μορφή επαναλαμβανόμενων επιθετικών συμπεριφορών με στόχο να προκληθεί βλάβη σε έναν άλλο μαθητή.

Παραδείγματα μπορεί να περιλαμβάνουν τις ακόλουθες αρνητικές συμπεριφορές:

- Σωματικός (χτυπήματα, γροθιές, φτύσιμο, σπρωξίματα, τρικλοποδιές και σκουνητήματα)
- Λεκτικός (προσβλητικοί χαρακτηρισμοί)
- Κοινωνικός (κοροϊδία των κινήσεων ή του τρόπου επικοινωνίας ενός ατόμου).

Ποιες είναι οι πιο ανεπαίσθητες μορφές "εκφοβισμού";

Η "αναπηροφοβία" μπορεί να είναι ένας ανεπαίσθητος τύπος εκφοβισμού και μπορεί να περιλαμβάνει διακρίσεις, άρνηση, αποκλεισμό και απομόνωση.

Είναι σημαντικό να αναγνωρίσουμε ότι αυτές οι στάσεις "αναπηροφοβίας" και οι συμπεριφορές μπορεί να συμβαίνουν όχι μόνο από άλλους μαθητές αλλά και από διευθυντές, καθηγητές και βοηθητικό προσωπικό.

Για παράδειγμα:

Διακρίσεις - (π.χ. μια σχολική κουλτούρα που βασίζεται στην ελλειμματική προσέγγιση, όπου το προσωπικό εστιάζει στα ελλείμματα και τους περιορισμούς ενός παιδιού, όπως ένας δάσκαλος που λέει σε έναν μαθητή με υπερκινητικό σύνδρομο (ΔΕΠΥ) "είσαι άτακτος γιατί σηκώνεσαι συνέχεια από την καρέκλα σου" ή που λέει σε έναν μαθητή με νοητική αναπηρία ότι είναι τεμπέλης επειδή δεν τελειώνει τη σχολική εργασία του).

Αποκλεισμός - (π.χ. ένα παιδί με συναισθηματικά ξεσπάσματα δεν επιτρέπεται να συμμετέχει σε κατασκήνωση ή εκδρομές, ή ένα παιδί σε αναπηρικό αμαξίδιο αποκλείεται από ένα παιχνίδι μπάλας της τάξης "επειδή η συμμετοχή του είναι πολύ δύσκολη").

Άρνηση - (π.χ. η άρνηση προς ένα παιδί να κάνει διαλείμματα κίνησης, να φοράει ακουστικά, να χρησιμοποιεί ειδικά παιχνίδια ή άλλες προσαρμογές στην τάξη επειδή "δεν είναι δίκαιο που τα άλλα παιδιά δεν τα έχουν").

Απομόνωση - (π.χ. ένα παιδί δεν προσκαλείται στο πάρτι γενεθλίων της τάξης, όταν όλα τα άλλα παιδιά είναι προσκεκλημένα, ή ένα παιδί αποκλείεται από τα παιχνίδια στην παιδική χαρά).

Η εμπειρία όλων των παιδιών από την αναπηροφοβία είναι διαφορετική.

Ανάλογα με τα παιδιά μας, μπορεί να είναι χρήσιμο να μιλήσουμε για τις διαφορετικές στάσεις και συμπεριφορές που είναι απαράδεκτες.

Καμία μορφή "αναπηροφοβίας" δεν πρέπει να γίνεται ανεκτή.

Τι μπορούμε να κάνουμε αν το παιδί μας πέσει θύμα εκφοβισμού;

Ο εκφοβισμός μπορεί να έχει σοβαρές και διαρκείς επιπτώσεις στην ψυχική υγεία, την αυτοεκτίμηση, την εκπαίδευση και την κοινωνική ένταξη των παιδιών μας.

Ως εκ τούτου, αν τα παιδιά μας μάς πουν ότι εκφοβίζονται ή ότι τους κάνουν κακό, είναι σημαντικό να τα κάνουμε να νιώσουν άμεσα ασφάλεια - θα πρέπει να τα καθησυχάσουμε ότι είμαστε εκεί για αυτά, να αναγνωρίσουμε τα συναισθήματά τους και να ενισχύσουμε την υπερηφάνεια τους για την αναπηρία.

Είναι σημαντικό να συζητήσετε τις ανησυχίες σας και την εμπειρία του παιδιού σας από το σχολείο. Μπορείτε να συνεργαστείτε για να καταλάβετε τι συμβαίνει και να βοηθήσετε το παιδί σας να αισθάνεται ασφαλές στην τάξη.

Αν το παιδί σας δυσκολεύεται να επικοινωνήσει μαζί σας, μπορεί να δείτε αλλαγές στη συμπεριφορά του ή στην προθυμία του να παρακολουθήσει το σχολείο. Αυτό μπορεί να είναι σημάδι ότι δεν αισθάνεται άνετα.

Αν τα παιδιά χρειάζονται άμεση βοήθεια, η Kids Help Line (Γραμμή Βοήθειας για Παιδιά) (1800 55 1800) είναι διαθέσιμη 7 ημέρες την εβδομάδα, 24 ώρες το 24ωρο. Πρόκειται για μια δωρεάν υπηρεσία.

Μπορεί να σας βοηθήσει να κλείσετε ένα ραντεβού για να συζητήσετε το θέμα με τους συναφείς παρόχους υγείας ή τον παιδίατρο του παιδιού σας, αν έχουν πρόσβαση σε αυτούς.

Τι πρέπει να κάνουμε όταν τα παιδιά μας εκφοβίζονται;

Όταν γνωρίζουμε ή υποψιαζόμαστε ότι υπάρχει εκφοβισμός, τότε είναι σημαντικό να το αναφέρουμε στο σχολείο μας για να το διερευνήσει και να διασφαλίσει ότι ο εκφοβισμός θα σταματήσει.

Εκφοβισμός - Αναφέρετε τον εκφοβισμό στο σχολείο το συντομότερο δυνατό και συμπεριλάβετε χρήσιμες λεπτομέρειες όπως ημερομηνίες, ώρες, τοποθεσίες και ονόματα και αποδεικτικά στοιχεία όπως αναρτήσεις στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, φωτογραφίες τραυματισμών, ηχογραφήσεις ή καταθέσεις μαρτύρων.

Κατανόηση - Αν είναι δυνατόν, συμπεριλάβετε τα παιδιά σας σε μια συνεδρία με το σχολείο, ώστε να εξηγήσουν με δικά τους λόγια τι έχει συμβεί και τι αντίκτυπο έχει.

Καταγραφή - Προσπαθήστε να καταγράψετε την καταγγελία σας στο μητρώο εκφοβισμού του σχολείου, ώστε να έχετε αποδεικτικά στοιχεία αν το φαινόμενο συνεχιστεί ή κλιμακωθεί.

Νομικά - Αν ο εκφοβισμός είναι σοβαρός, μπορεί να χρειαστεί να ειδοποιηθούν οι αρχές, όπως οι υπηρεσίες παιδικής προστασίας ή οι αστυνομικές αρχές.

Φωνάξτε - Φωνάξτε για βοήθεια. Τα παιδιά μας δεν πρέπει ποτέ να αισθάνονται μόνα τους. Μπορούμε να ρωτήσουμε το σχολείο αν υπάρχει υπεύθυνος ευημερίας που μπορεί να βοηθήσει στην υποστήριξη του παιδιού σας και να κάνουμε τακτικούς ελέγχους στο σχολείο.

$$a + b = c$$

Γνωρίστε τα δικαιώματά σας

Μπορούμε να έχουμε περισσότερη αυτοπεποίθηση ως συνήγοροι των παιδιών μας όταν γνωρίζουμε τα δικαιώματά μας.

Τα καλύτερα αποτελέσματα προκύπτουν συνήθως από την οικοδόμηση αμοιβαίας κατανόησης και σεβασμού με το σχολείο μας. Ωστόσο, αν ένα σχολείο δεν συνεργάζεται, υπάρχουν ασφαλιστικές δικλείδες.

Είτε το παιδί σας είναι εγγεγραμμένο σε κρατικό, ανεξάρτητο ή ιδιωτικό σχολείο, υπάρχουν ομοσπονδιακοί νόμοι που ισχύουν. Σε αυτούς περιλαμβάνονται ο *Νόμος περί Διακρίσεων λόγω Αναπηρίας [Disability Discrimination Act] 1992 (Cth)*, τα Εκπαιδευτικά Πρότυπα βάσει του Νόμου αυτού και ο *Νόμος της Αυστραλιανής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων [Australian Human Rights Commission Act] 1986 (Cth)*.

Όλα τα σχολεία υποχρεούνται:

- να προλαμβάνουν τον εκφοβισμό και τις διακρίσεις
- να καθιστούν τη μάθηση προσβάσιμη
- να συνεργάζονται με τις οικογένειες στον σχεδιασμό της υποστήριξης.

Ποια βοήθεια είναι διαθέσιμη;

Αν ο διευθυντής του σχολείου σας δεν αντιμετωπίσει τις ανησυχίες που αναφέρετε, μπορείτε να αναλάβετε περαιτέρω δράση.

Ανάλογα με το σχολείο σας, μπορείτε να επικοινωνήσετε με:

- Το Υπουργείο Εκπαίδευσης (αν το παιδί σας φοιτά σε δημόσιο σχολείο)
- Το Συμβούλιο (αν το παιδί σας φοιτά σε ιδιωτικό σχολείο)
- Το Γραφείο Καθολικής Εκπαίδευσης (κάθε επισκοπή έχει ένα γραφείο για την περιοχή της)

Αν χρειαστεί να κλιμακώσετε το θέμα, υπάρχουν επίσης διάφοροι οργανισμοί στην Αυστραλία που μπορούν να βοηθήσουν σε θέματα εκφοβισμού και ίσων ευκαιριών.

Ένα καλό σημείο εκκίνησης είναι να επικοινωνήσετε με:

Την Αυστραλιανή Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων [The Australian Human Rights Commission] - η οποία παρέχει πόρους και υπηρεσίες παραπομπής για τον εκφοβισμό, τη βία και την παρενόχληση και μπορεί επίσης να σας παραπέμψει στην Επιτροπή Ίσων Ευκαιριών και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων [Equal Opportunity and Human Rights Commission] στη συγκεκριμένη πολιτεία ή περιοχή σας.

Επισκεφθείτε τον ιστότοπο www.humanrights.gov.au ή καλέστε στο 1300 369 711 ή στο (02) 9284 9600.

Υποστήριξη από συνηγόρους

Αρκετοί οργανισμοί σε ολόκληρη την Αυστραλία προσφέρουν επίσης συνηγορία για την αναπηρία. Αυτή μπορεί να περιλαμβάνει γενικές συμβουλές σχετικά με τον τρόπο διαχείρισης των ζητημάτων που προκύπτουν στο σχολείο ή έναν συνηγόρο που μπορεί να παρευρίσκεται μαζί σας σε συναντήσεις, ανάλογα με τη σοβαρότητα και την πολυπλοκότητα της υπόθεσής σας.

Για συνηγορία για την αναπηρία που διατίθεται στη συγκεκριμένη πολιτεία ή περιοχή σας είναι η **Πύλη για την Αναπηρία [Disability Gateway]**:

Καλέστε το 1800 643 787 ή επισκεφθείτε τον ιστότοπο www.disabilitygateway.gov.au.

Μπορείτε επίσης να ζητήσετε να αποκτήσετε πρόσβαση στη διαθέσιμη τηλεφωνική γραμμή βοήθειας για την Προάσπιση των Ατόμων με Αναπηρία.

Μπορούν επίσης να σας βοηθήσουν οι ακόλουθοι οργανισμοί συνηγορίας σε όλη την Αυστραλία:

- **PWDA** (People with Disability Australia):
τηλεφωνήστε στο 1800 422 015 ή στο www.pwd.org.au
- **DANA** (Disability Advocacy Network Australia):
καλέστε το 1800 643 787 ή επισκεφθείτε τη διεύθυνση www.dana.org.au
- **Ask Izzy** (Disability Advocacy Finder):
επισκεφθείτε τη διεύθυνση www.askizzy.org.au/disability-advocacy-finder
- **Equality Australia** (για μαθητές σε Καθολικά σχολεία):
τηλεφωνήστε στο 03 9412 0412 ή επισκεφθείτε την ιστοσελίδα www.equalityaustralia.org.au.

Νομική υποστήριξη

Για νομικές συμβουλές σε όλη την Αυστραλία, το καλύτερο σημείο εκκίνησης είναι η Επιτροπή Νομικής Βοήθειας [Legal Aid Commission] ή τα κοινοτικά νομικά κέντρα της πολιτείας ή της επικράτειάς σας.

Προσφέρει δωρεάν νομική βοήθεια σε άτομα που πληρούν τα κριτήρια επιλεξιμότητας και μπορεί να παρέχει πληροφορίες, συμβουλές και παραπομπές.

Μπορείτε επίσης να επικοινωνήσετε με την Αυστραλιανή Επιτροπή Νομικής Μεταρρύθμισης (ALRC): καλέστε στο +61 436 940 119 ή επισκεφθείτε τη διεύθυνση info@alrc.gov.au.

Προσωπική φροντίδα και υποστήριξη

Είναι οδυνηρό να γνωρίζετε ότι το παιδί σας εκφοβίζεται, αποκλείεται ή υφίσταται διακρίσεις.

Αν χρειάζεστε επείγοντως κάποιον να μιλήσετε, υπάρχουν δωρεάν και εμπιστευτικές υπηρεσίες όπως:

- **Lifeline** (24/7 υποστήριξη για κρίσεις)
www.lifeline.org.au | 13 11 14
- **Beyond Blue** (Υποστήριξη και πόροι για την ψυχική υγεία)
www.beyondblue.org.au | 1300 22 4636
- **Carer Gateway** (Υποστήριξη για τους φροντιστές, συμπεριλαμβανομένης της παροχής συμβουλευτικής)
www.carergateway.gov.au | 1800 422 737
- Bullyingnoway.gov.au (τηλεφωνικές γραμμές υποστήριξης γονέων για την πολιτεία και την επικράτειά σας).

Το παιδί σας μπορεί επίσης να έχει πρόσβαση σε επείγουσα βοήθεια με τη Γραμμή Βοήθειας για παιδιά [Kids Helpline]:

- **Kids Helpline:** τηλεφωνήστε στο 1800 55 1800 ή επισκεφθείτε τον ιστότοπο www.kidshelpline.com.au.

Για γενικές πληροφορίες σχετικά με τη γονική μέριμνα και την οικογένεια

- **Raising Children Network**
(πηγές για γονείς, συμπεριλαμβανομένων συμβουλών συγκεκριμένα για άτομα με αναπηρία)
www.raisingchildren.net.au
- **Association for Children with Disability (Ένωση για Παιδιά με Αναπηρία)**
(με έδρα τη Βικτώρια, υποστήριξη και πληροφόρηση γονέων)
www.acd.org.au | 03 9880 7000 ή 1800 654 013 για περιφερειακές κλήσεις.
- **Kiind**
(Υποστηρίζει οικογένειες που μεγαλώνουν παιδιά με αναπηρία με ενημερωτικούς πόρους και οδηγό)
www.kiind.com.au | 08 6164 9806

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με αυτό το φυλλάδιο μπορείτε να επικοινωνήσετε με το CYDA [Παιδιά και Νέοι με Αναπηρία στην Αυστραλία] στο τηλέφωνο 9417 1025.

Αποποίηση ευθυνών: Το πρόγραμμα Take Charge of Change έλαβε χρηματοδότηση από το Υπουργείο Υγείας, Αναπηρίας και Γήρανσης της Αυστραλιανής Κυβέρνησης για την υποστήριξη των οικογενειών παιδιών και νέων με αναπηρία ώστε να βοηθηθούν στη διαχείριση σημαντικών μεταβάσεων κατά τη διάρκεια της ζωής τους. Οι πληροφορίες που παρέχονται προορίζονται ως γενικός οδηγός και ενδέχεται να μην περιέχουν τις πιο πρόσφατες πληροφορίες και ενημερώσεις. Αυτά τα ενημερωτικά δελτία είναι επίκαιρα από τον Οκτώβριο του 2025. Δείτε το πλήρες σύνολο των πόρων στη διεύθυνση cyda.org.au